

práva volebního a volitelnosti, tedy následek, jenž jinak spojen jest jedině s takovým odsouzením, jež ex lege prohlášeno jest za difamující, plyne, že odsouzení pro lichvu dle § 7 cit. zák. jest takovou okolností, jež snižuje odsouzeného v očích spoluobčanů. Proto také právem mohl žal. úřad st-lce odepřítí vydání požadovaného vysvědčení zachovalosti.

Č. 5760.

Cesty. — Policie. — Administrativní řízení: * Policejní ředitelství v Plzni jest oprávněno naříditi majitelům domů veřejnou vyhláškou odklizení sněhu.

(Nález ze dne 10. června 1926 č. 12.165.)

V ě c. Josef B. v Plzni proti zemské správě politické v Praze o přestupek nařízení o čištění chodníku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nálezem policejního ředitelství v Plzni z 11. února 1924 byl st-l uznán vinným přestupkem bodu I. vyhlášky polic. ředitelství v Plzni z 12. listopadu 1921, spáchaným tím, že jako vlastník domu v Plzni chodník od napadlého sněhu neočistil ani po výslovném upozornění strážce. Zsp nař. rozhodnutím odvolání nevyhověla, poněvadž skutková povaha přestupku st-li za vinu kladeného seznáním strážce a vlastním doznáním odvolatelovým jest zjištěna.

Stížnost napadá toto rozhodnutí 1. pro neúplnost a kusost řízení, 2. pro nezákonnost, 3. pro nesprávné posouzení a tvrdí, a) že polic. ředitelství v Plzni není oprávněno k vydávání rozkazů a vyhlášek, kterými občanstvu jsou ukládány určité povinnosti a že takové oprávnění nemůže se dovoditi ani z úkolu pečovati o bezpečnost osoby a majetku, b) že chodník jest vlastnictvím obce a částí veř. komunikace, kterou spravuje obec, že proto dlužno míti za to, že čištění a posypávání chodníku pískem v době zimní náleží obci, která je v době letní svými zřízenci obstarává.

Nss řídil se při rozhodování o této stížnosti následujícími úvahami:

Z ustanovení § 97 stav. řádu pro Prahu, platného také pro Plzeň, jde sice, že chodník majitelem domu dle předpisu stav. řádu zřízený přechází do vlastnictví obce, z toho však neplyne ještě povinnost obce, aby chodník v zimě od sněhu čistila a pískem sypala. Obci ukládá § 28 č. 3 ob. zřiz. péči o udržování obecních silnic, cest, náměstí a mostů, a o bezpečnost a snadnost provozu na silnicích jako části místní policie. Dle § 59 obec. zřiz. obstarává místní policii obecní starosta, pokud nejsou některé úkony přikázány zákonem orgánům státním. Ob. starosta má se při tom řídit danými zákony a předpisy a jest povinen při výkonu místní policie včas učiniti potřebná nařízení a opatření.

Z těchto předpisů se podává, že obec, když obstarává ob. policii, má povinnost starati se o bezpečnost a snadnost dopravy po cestách, tedy také po chodnících, tvořících část veř. komunikace, — t. j. že jí náleží, aby vedla dozor na tyto komunikace a zpozoruje-li stav, bezpečnost komunikace ohrožující, aby usilovala o odstranění tohoto stavu, při čemž nelze dovoditi, že obec musí veškeré potřebné úkony obstarati sama a svým nákladem a není oprávněna některé práce uložit občanům, pokud na jejich majetku nebo v bezprostředním sousedství jeho jsou nutné.

Zákonem ze 16. března 1920 č. 165 Sb. byla vláda zmocněna, aby zřídila státní úřady policejní, kdekoliiv toho uzná potřebu. V § 2 tohoto zákona vymezen jest úkol těchto úřadů a stanoveno, že — pokud při zřízení neustanoví se v jednotlivých případech působnost užší — převezmou tyto policejní úřady dosavadní obor působnosti obecní, pokud se týče policie bezpečnostní, mravnostní a čelední. Podle tohoto zákona bylo také zřízeno polic. řiditelství v Plzni a dle vyhlášky min. vnitra z 22. prosince 1920 č. 664 Sb. přikázána jeho působnosti péče o bezpečnost a snadnost dopravy na cestách, pokud jde o bezpečnost osoby a majetku. Tím přešla tato působnost z vlastní působnosti obce Plzeňské na polic. řiditelství, které takto nabylo oprávnění, aby v uvedeném směru učinilo potřebná opatření. Když tedy toto polic. řiditelství vyhláškou z 12. listopadu 1921 uložilo majitelům domů pod následky trestu povinnost, aby s chodníků kolem jejich domů ležících, veř. komunikaci sloužících, napadený sníh odklidili a chodník pískem posypali, nelze shledati, že si polic. řiditelství tím osobovalo působnost, která mu nenáleží.

Č. 5761.

Cestovní pasy. — Povolení pobytu v tuzemsku (Slovensko): Cizí státní příslušník nemá právního nároku na to, aby mu za účelem pobytu v tuzemsku bylo uděleno tuzemské visum na cizozemský cestovní pas.

(Nález ze dne 10. června 1926 č. 12.192.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 4180 odm.

V ě c: Ladislav T. v Košicích proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o povolení pobytu v Košicích.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y. Rozhodnutím ministra pro Slov. z 20. prosince 1924 nebylo vyhověno žádosti Ladislava T., maďarského stát. příslušníka, o povolení pobytu v Košicích, poněvadž byl nařízením býv. župana župy gemermalohontské dne 4. března 1920 z území čsl. republiky pravoplatně vypovězen a následkem toho pozbyl veškerého nároku na další pobyt.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto výroku podané vycházel nss z těchto úvah:

St-1 vytýkáje napadenému rozhodnutí nezákonnost, namítá, že ve smyslu práva na Slov. platného může se každý cizozemec na Slov. zdržovati bez zvláštního povolení v kterékoliv obci. St-1 neuvádí předpis, který má při tom na mysli. Není však pochyby, že mohou býti zde míněny jen zák. čl. V. a VI. z r. 1903, jež obsahují předpisy, týkající se práva pobytu cizozemců na území bývalé říše uherské.

§ 1 zák. čl. V. z r. 1903 stanoví sice, že cizozemci se mohou zdržovati v každé obci na území uherské koruny, avšak ve smyslu ustanovení § 2 zák. čl. VI. z r. 1903 může min. právo toto obmeziti zavedením pasu. To stalo se v Čsl. republice vydáním vl. nař. z 9. června 1921 č. 215 Sb. § 3 tohoto nařízení stanoví, že cizinci mohou překročiti hranice Čsl. republiky jen na základě pasu vyhovujícího požadavkům § 2 nař., a opatřeného pro cestu do zdejšího státu visem příslušného zahraničního úřadu Čsl. republiky. Z toho se podává, že pasové visum jest v podstatě své povolením pobytu cizince na území republiky Čsl.